

Doniyor kitobi — Yigirma ikkinchi qism

Payg'ambarlik Bahsining Ochilishi: So'nggi Yomg'ir va Yakuniy Inqiroz Metodologiyasi

Jeff Pippenger

2023-12-17

Xudo tomonidan ma'qullangan metodologiya ayniqsa Ishayo kitobining yigirma sakkizinchi va yigirma to'qqizinchi boblarida aniq ko'rsatilgan bo'lib, u yerda bu metodologiya "satr ustiga satr" sifatida ifodalangan. 2001-yil 11-sentyabrda Vahiy kitobining o'n sakkizinchi bobi qudratli farishtasi pastga tushdi va shu tariqa u 1840-yil 11-avgustda qilgan tushishini takrorladi. Har ikki holatda ham, uning tushishidan so'ng Bobil qulagan deb e'lon qilindi va uning hamjamiyatida hali ham bo'lganlarga undan chiqish uchun da'vat qilindi hamda yaqinda yana qilinadi. Har ikki holatda ham, bashoratni amalga oshirgan voqea butun dunyo miqyosida ta'sir ko'rsatdi, chunki 1840-yilda birinchi farishtaning xabari "dunyodagi har bir missionerlik stansiyasiga" yetkazilganidek, 2001-yil 11-sentyabr voqeasi ham butun dunyoga ta'sir ko'rsatdi va tushunildi. 1840-yil 11-avgustda bajo keltirilgan bashorat ikkinchi voy Islomiga qo'yilgan bir tiyib turish chorasi aniqlangan bashorat edi, va 2001-yil 11-sentyabrdan darhol keyin uchinchi Voy Islomiga ham bir tiyib turish chorasi qo'yildi.

1840-yil 11-avgust 1798-yilda oxirzamon vaqtida muhrdan yechilgan xabarning quvvatlantirilishini ifodalaydi, 2001-yil 11-sentabr esa 1989-yilda oxirzamon vaqtida muhrdan yechilgan xabarning quvvatlantirilishini ifodalaydi. Birinchi farishta harakatining asosiy qoidasi 1840-yil 11-avgustda tasdiqlandi va bu qoida bir kun — bir yil tamoyili edi. Uchinchi farishta harakatining asosiy qoidasi 2001-yil 11-sentabrda tasdiqlandi. Bu qoida shundan iboratki, haqiqat "satr ustiga satr" keltirish orqali mustahkamlanadi; bu esa oxirning boshlanish orqali tasvirlanishini va tarix takrorlanishini namoyon etadi. 2001-yil 11-sentabrdagi bashoratli voqea nafaqat Opa Uaytning bevosita so'zlari bilan tasdiqlanadi, balki bundan ham muhimrog'i, voqealar Millerchilar tarixidagi ayni o'sha yo'l-belgiga mukammal ravishda parallel bo'lganligi bilan tasdiqlanadi. 1840-yil 11-avgust voqeasi bilan anglab yetilgan narsa, bashoratning ijrosi bo'lishidan ko'ra, Miller va uning hamkorlari tomonidan qabul qilingan metodologiyaning ishonchliligi edi.

"Voqea bashoratni aynan bajo keltirdi. Bu ma'lum bo'lgach, ko'pchilik Miller va uning hamkorlari qabul qilgan bashoratni talqin etish tamoyillarining to'g'riligiga ishonadi va advent harakatiga ajoyib bir turtki berildi. Ilmli va mavqeli kishilar Miller bilan birlashib, uning qarashlarini ham va'z qilishda, ham nashr etishda ishtirok etdilar, va 1840 yildan 1844 yilgacha bu ish tez sur'at bilan kengaydi." *The Great Controversy*, 335.

2001-yil 11-sentabrda, keyingi yomg'ir o'lehana boshlaganida, "munozara" haqiqiy yoki soxta metodologiya ustida bo'lgan va hanuz shunday bo'lib qolmoqda. Millerchilar harakatining bashoratlari 1843-yilgi hamda 1850-yilgi jadvallarning ikkalasida ham bayon etilgan bo'lib, Oqsoqol Oq ularni Rabbiiy tomonidan loyihalashtirilgan, deb ma'qullaydi, shuningdek ularni

Habakkukning ikkinchi bobining bajo bo'lishi sifatida ham tasdiqlaydi. Miller va uning safdoshlari tomonidan qabul qilingan "bashoratni talqin qilish tamoyillari" orqali yuzaga kelgan Millerchilarning xabari, va keyinchalik Yarim Tun Faryodi xabariga kuch bergan "ajoyib turtki"ni hosil qilgan o'sha xabar, ikki muqaddas jadvalda tasvirlangan edi. O'sha ikki muqaddas jadvalda tasvirlangan bashoratlar Millerning bashoratga oid qoidalari orqali aniqlangan va mustahkamlangan edi. Jadvallar Habakkukdagi, Millerning metodologiyasi orqali mustahkamlangan bashoratlarni ko'plik shaklidagi "jadvallar" ustida ko'rgazmali tarzda ifodalash haqidagi amrning bajo bo'lishi edi. Habakkukning ikkinchi bobi Ishayoning yigirma yettinchi bobidagi "munozara"ni aniqlab beradi va u bilan bevosita bog'liqdir.

Men qo'riqlash joyimda turaman, minoraga chiqib turaman va U menga nima deyishini hamda tanbeh olganimda nima javob berishimni ko'rish uchun kuzataman. Habakkuk 2:1.

Oyatdagi "reproved" so'zi "bahslashdi" degan ma'noni anglatadi. Birinchi va uchinchi farishtalar harakatining soqchilarini ifodalovchi Habakkuk bilan bahs qilinishi kerak edi va u munozara boshlanganda o'zi nima javob berishi lozimligini tushunishni istardi. Birinchi farishta tarixidagi javob ikki muqaddas jadvalning yaratilishi bo'ldi, uchinchi farishta harakati tarixidagi javob esa "Habakkukning Ikki Jadvali" deb nomlangan bashoratli turkumning yaratilishi bo'ldi. Jadvallar ham, turkum ham o'sha tegishli tarixlarning har birida ifodalangan metodologiya asosida tuzilgan edi. Habakkukda metodologiya soqchilar xabarni qaror toptirish uchun nimadan foydalanishini ifodalaydi, shuningdek u "bahs qilinadigan" masalani ham ko'rsatadi; bu esa, o'z navbatida, sajda qiluvchilarning ikki toifasini yuzaga keltiradi.

Men o'z qo'riqlash joyimda turaman, minoraga chiqib joylashaman, menga U nima deyishini va tanbeh berilganimda qanday javob qilishimni ko'rish uchun kuzataman. Egamiz menga javob berib dedi: Vahiyni yoz, uni lavhalarga ravshan qilib bit, toki uni o'qigan yugurib borsin. Chunki vahiy hali belgilangan vaqt uchundir, ammo oxirida u so'zlaydi va yolg'on chiqmaydi; agar u kechikkandek tuyulsa, uni kutgin, chunki u albatta keladi, kechikmaydi. Mana, kibrli kishining joni uning ichida to'g'ri emas; ammo solih o'z imoni bilan yashaydi. Habakkuk 2:1–4.

Bir toifa imon orqali oqlanadi, boshqa toifa esa jonida mag'rurlanadi; bu holat Farziy va Soliqchi timsolida ifodalangan. Farziylar urf-odat va an'anaga asoslangan bir metodologiyaga tayanar edilar, shuningdek Farziy Xudoning tanlangan xalqi va haqiqat himoyachilari ekanini da'vo qilganlar tomonidan boshqariladigan iyerarxik tizimni joriy etish orqali o'z podasi ustidan nazoratni saqlab turgan diniy bir tuzumni ham ifodalay edi, ammo ular oxir-oqibat Haqiqatning xochga mixlanishida ishtirok etdilar. Ishayo kitobining yigirma yettinchi bobidagi bashoratli "munozara" haqiqiy va soxta Muqaddas Kitob metodologiyasi ustidadir. Bu "munozara"dagi qarama-qarshi tomonlar o'sha zamon uchun Ilyosning metodologiyasiga ergashganlar hamda Masih davridagi Oliy Kengash timsolida ko'rsatilgan, uzoq vaqtdan beri qaror topgan ilohiyot mutaxassislari tizimidir.

Yigirma yettinchi bob shuni ko'rsatadiki, "bahs" u "to'xtatganda", ya'ni Xudo "sharq shamoli kunida" "uning qattiq shamolini" tiyib turganda boshlanadi. "O'lehov bilan, u otilib chiqqanida, sen u bilan bahslashursan; u sharq shamoli kunida o'zining qattiq shamolini to'xtatadi. Shuning

uchun Yoqubning gunohi shu bilan poklanadi.” “Poklanadi” soʻzi kafforat qilinadi degan maʼnoni anglatadi va tergov hukmidagi gunohning oʻchirib tashlanishini ifodalaydi. Ustida bahs qilinayotgan metodologiya, agar Xudoning xalqining gunohlari oʻchirib tashlanadigan boʻlsa, oʻtilishi lozim boʻlgan sinovni ifodalaydi. Ilyosning metodologiyasi sinov sifatida Masih tarixida ifodalangan boʻlib, u yerda biz oldindan ogohlantirilganmizki, oʻsha davrda Yahyo Choʻmdiruvchining (Masih uni Ilyos deb taʼriflagan) xabarini rad etganlar Iso taʼlimotlaridan foyda koʻra olmagan edilar.

Soʻnggi yomgʻirning xabari Isoning taʼlimotlari sifatida ifodalanadi, chunki U Kalomdir; bundan ham ortigʻi, soʻnggi yomgʻir “tetiklanish” sifatida ifodalanadi, bu esa “Rabbiyning huzuri” deb taʼriflanadi.

Shunday ekan, tavba qilinglar va gunohlaringiz oʻchirib tashlanishi uchun Xudoga yuzlaninglar, toki Rabbimiz huzuridan orom-baxsh zamonlar kelsin; va U sizlarga ilgari vaʼz qilingan Iso Masihni yuborsin. Havoriylar 3:19, 20.

Opa Uayt Vahiy kitobining oʻninchi bobida tushgan farishta 1840-yil 11-avgustda “Iso Masihdan kam boʻlmagan Zot” ekanini koʻrsatadi. Demak, 2001-yil 11-sentabrda tushgan farishta ham “Iso Masihdan kam boʻlmagan Zot” boʻladi. Uning har ikkala tarixdagi tushishi haqiqiy yoki soxta metodologiya ustidagi bashoratli “munozara”ning boshlanishini belgilaydi, chunki bu Xudoning xalqiga yeyish buyurilgan Uning qoʻlidagi kitob orqali ifodalangan. Jalilada boʻlganida, Iso shogirdlariga Uning tanasini yeyishlari va qonini ichishlari kerakligini oʻrgatdi, chunki U oʻsha yerda Oʻzini osmondan tushgan non deb eʼlon qilgan edi. U xizmatining boshqa har qanday nuqtasiga qaraganda oʻsha yerda koʻproq shogirdlarini yoʻqotdi, va ketganlar hech qachon qaytib kelmadilar. Ketganlar shuning uchun ketdilarki, ular Uning taʼlimotlarini Uning soʻzlarini toʻgʻri ruhiy maʼnoda qoʻllash oʻrniga, ularni soʻzma-soʻz maʼnoda qabul qilishning soxta metodologiyasi bilan tahlil qilishni tanladilar. Ishayo yigirma yettidagi “munozara” bashoratli bir yoʻl-belgidir, va u Ilyos xabarchisi ifodalagan metodologiya bilan toʻqnashuvda boʻlgan, Muqaddas Kitobni tahlil qilishning oʻrnatilgan eʼtirof etilgan tizimini ifodalashini tasdiqlash uchun bir necha guvohlarga ega.

Bu Xudoning avvalgi ahdi va tanlangan xalqining bosqichma-bosqich chekinib borishidagi muayyan bir nuqtani, hamda ilgari “Xudoning xalqi boʻlmaganlar” bilan ahdiy munosabatning boshlanishini belgilaydi. Bundan ham muhimrogʻi, bu “bahs” yaqin orada keladigan yakshanba qonuni bilan yakun topadigan vaqt davrining boshlanishini ifodalaydi. Alfa va Omega har doim oxirni boshlanish bilan birga ifodalaydi, va shu tariqa ayni shu “bahs” otalarimizning gunohlaridan birining ramziga aylanadi; Levilar yigirma olti ibodatini bajo keltirish uchun oʻsha gunoh tan olinishi va eʼtirof etilishi lozim.

Doniyor kitobining toʻqqizinchi bobidagi ibodat Vahiy kitobining oʻn birinchi bobi uch yarim kunining oxirida taqdim etilishi lozim boʻlgan ibodatni ifodalaydi. Bu vaqt davri Ishayo yigirma yettinchi bobida shunday davr sifatida tasvirlangan: “mustahkam shahar vayron boʻladi, maskan tashlab qoʻyiladi va choʻl kabi qoldiriladi; u yerda buzoq oʻtlaydi, u yerda yotadi va uning shox-shabbalarini kemirib tugatadi. Uning novdalari quriganda, ular sindirib tashlanadi; ayollar

kelib, ularni yoqadilar; chunki bu fahmsiz xalqdir; shu sababli ularni yaratgan Zot ularga rahm qilmaydi va ularni shakllantirgan Zot ularga marhamat ko'rsatmaydi."

Ikki guvohga "marhamat ko'rsatilmaydi", chunki ular uch yarim kunlik "sahro" davrini boshlab bergan soxta bashoratni e'lon qildilar. So'ng ular, ilgari "mustahkamlangan shahar" bo'lgan bo'lsalar-da, "aql-idroksiz xalq"ga aylandilar. Keyin o'sha shahar "vayron" va "tark etilgan" bir "maskan"ga aylandi. U Sado'm va Misr shahrining ko'chasida yotgan o'lik quruq suyaklarga aylandi. So'ng o'liklarga turish buyurilganda, ular otalarining gunohlari bilan sinovdan o'tkaziladilar; bu esa birinchi xabarning quvvatlantirilishi bilan boshlanib, uchinchi xabarning kelishi bilan tugaydigan davr boshidagi "bahs"ni ham o'z ichiga oladi. Bahs ularning tarixidagi Ilyos bilan ifodalangan uslubiyatni qabul qilish yoki rad etish haqidadir. 1863 yilda Adventizm otalari Ilyos tomonidan taqdim etilgan Musoning "yetti karra" xabarini rad etdilar.

2023-yil iyul oyidan boshlab, Ishayo yigirma yettidagi qurigan shoxlar Jaliladagi jamoatning gunohlarini, shuningdek 1863-yil tarixini hamda 2001-yil 11-sentabr tarixini takrorlaydilar-mi-yo'qmi, shuni hal etishlari kerak. Habakkuk ikkinchi bob, Ishayo yigirma yetti, shuningdek Ilyos, Yahyo Cho'mdiruvchi va Uilyam Miller orqali ifodalangan metodologiyani rad etish — otalarimizning gunohlarini takrorlashdir; yerning oxiri yetib kelganlar uchun yozib qoldirilgan muqaddas ibratlardan foyda ko'rish o'rniga, aynan shuni qilishdir.

Endi bu narsalarning hammasi ularga ibrat bo'lsin deb yuz berdi; va ular bizning ogohlanishimiz uchun yozilgandir, zero zamonlarning oxiri bizning ustimizga kelgandir. Shunday ekan, turibman deb o'ylagan kishi yiqilib ketmasligi uchun ehtiyot bo'lsin. Sizlarni insonlarga xos bo'lgan vasvasadan boshqa vasvasa tutgani yo'q; ammo Xudo sodiqdir, U sizlarni bardoshingiz yetadigandan ortiq vasvasaga duchor bo'lishingizga yo'l qo'ymaydi, balki vasvasa bilan birga undan qutulish yo'lini ham beradi, toki unga bardosh bera olasizlar. Shuning uchun, ey mening nihoyatda azizlarim, butparastlikdan qochinglar. Men dono kishilarga gapirgandek gapiryapman; aytayotganlarimga o'zlaringiz hukm qilinglar. 1 Korinfliklarga 10:11–15.

Muqaddas metodologiya Tungi Faryod xabarini, ya'ni keyingi yomg'ir xabarini, qaror toptiradi. O'sha xabar, ruhiy ma'noda tanovul qilinganda, xuddi Doniyor va uch nafar munosib yigitning dukkakli taomi yanada chiroyliroq va semizroq qiyofa hosil qilganidek, unga mos tajribani ham shubhasiz hosil qiladi. Ammo Habakkukning ikkinchi bobida, imon orqali oqlanish taklifini rad etuvchilar uchun qoqinish toshi — ularning mag'rurligidir; aynan shu mag'rurlik ularni Egamizni bilishda davom etishdan to'sadi. Agar Xudoning xalqi uchun haqiqiy metodologiyani qabul qilish ishini hamda farishtaning qo'lidan xabarni yeyishni kechiktirib bo'lmaydigan biror vaqt bo'lsa, u aynan hozirdir!

"Biz keyingi yomg'irni kutib turmasligimiz kerak. U, ustimizga yog'ilayotgan marhamat shabnami va yomg'irlarini tan oladigan hamda ularni qabul qiladigan barcha kishilar ustiga kelmoqda. Biz nur parchalarini yig'ib olganimizda, bizga O'ziga ishonishimizni istaydigan Xudoning muqarrar rahm-shafqatlarini qadrlaganimizda, har bir va'da bajo bo'ladi. «Chunki yer o'z kurtagini chiqargani kabi va bog' unda ekilgan narsalarni undirgani kabi, Egamiz Xudo ham barcha xalqlar oldida solihlik va hamdni undiradi.» Ishayo 61:11. Butun yer yuzi

Xudoning ulug‘vorligi bilan to‘lishi kerak.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 7-jild, 984.

Xudoning bashoratli Kalomi shuni ko‘rsatdiki, Nyu-York shahrining buyuk binolari qulatilganida, Vahiy o‘n sakkizdagi farishta tushib keladi va “Vahiy o‘n sakkiz, birinchi oyatdan uchinchi oyatgacha bajo bo‘ladi.” Ishayo yigirma yettinchi bob bu vaqtni “sharq shamoli kuni” deb belgilaydi va bu “qattiq shamol” tiyib turiladigan vaqtdir. “U unib chiqqanida, me‘yor bilan Sen u bilan munozara qilursan; U sharq shamoli kunida O‘zining qattiq shamolini tiyib turadi.” Oq opa aynan o‘sha vaqtni ko‘rsatadi.

“O‘sha vaqtda, najot ishi yakunlanib borayotgan paytda, yer yuziga kulfat keladi va xalqlar g‘azablanadi, biroq uchinchi farishtaning ishiga to‘sqinlik qilmasligi uchun tiyib turiladi. O‘sha vaqtda “so‘nggi yomg‘ir”, ya‘ni Rabbiyning huzuridan keladigan tetiklanish keladi; u uchinchi farishtaning baland ovozigga qudrat berish va azizlarni yetti oxirgi ofat to‘kiladigan davrda sobit turishga tayyorlash uchun keladi.” Early Writings, 85.

Xalqlarni g‘azablantiradigan qudrat keyingi yomg‘ir yog‘a boshlagan paytda yetib keldi. Ammo o‘sha qudrat xalqlarni g‘azablantirishi bilanoq, u tiyib turildi, chunki Ishayo shunday yozgan: u “shiddatli shamolini to‘xtatadi.” Shiddatli shamol — sharq shamolidir, va o‘sha shamol keyingi yomg‘ir tomchilay boshlaganda hamda najot ishi yakunlanib borayotganida tiyib turiladi. Najot ishining yakunlovchi ishi — muhrlash vaqtidir. “Satr ustiga satr” tamoyiliga ko‘ra, bir yuz qirq to‘rt ming kishining muhrlanishi davomida tiyib turiladigan shiddatli, ya‘ni sharq shamoli, Vahiy kitobining yettinchi bobidagi to‘rt shamoldir.

Shundan keyin men yerning to‘rt burchagida turgan to‘rt farishtani ko‘rdim; ular yerning to‘rt shamolini ushlab turar edilar, toki shamol na yerga, na dengizga, na biror daraxtga essin. Va men sharqdan ko‘tarilib kelayotgan boshqa bir farishtani ko‘rdim; unda tirik Xudoning muhri bor edi. U yerga va dengizga zarar yetkazish huquqi berilgan to‘rt farishtaga baland ovoz bilan nido qilib dedi: “Biz Xudoyimizning qullarini peshonalariga muhrlab bo‘lgunimizcha, yerga ham, dengizga ham, daraxtlarga ham zarar yetkazmang”. Vahiy 7:1–3.

Yuz qirq to‘rt ming kishining muhrlanishi Masihning Quddusga zafarli kirishi orqali timsol qilingan edi. U yerda Masih, hayotida yagona marta, eshak ustiga mindi (Islomning ramzi), va Lazar marosimni Quddusga boshlab kirdi. Sister White o‘sha tarixda Lazarni muhrning timsoli sifatida ko‘rsatadi.

“Masihning Lazarning oldiga kelishga kechikishida Uni qabul qilmaganlarga nisbatan rahm-shafqatga oid bir maqsad bor edi. U to‘xtab turdi, toki Lazarni o‘likdan tiriltirish orqali o‘zining qaysar, imonsiz xalqiga U haqiqatan ham “tirilish va hayot” ekanining yana bir dalilini bersin. U Isroil xonadonining kambag‘al, sarson qo‘ylaridan bo‘lgan bu xalqdan umidni butunlay uzishga ko‘ngli bormas edi. Ularning tavba qilmasligi tufayli Uning yuragi ezilayotgan edi. O‘z rahm-shafqatida U ularga O‘zi Qayta tiklovchi, hayot va boqiylikni ayon qila oladigan yagona Zot ekanining yana bir dalilini berishni niyat qildi. Bu ruhoniylar noto‘g‘ri talqin qila olmaydigan bir dalil bo‘lishi kerak edi. Uning Baytaniyaga borishni kechiktirganining sababi mana shu edi. Bu eng ulug‘ mo‘jiza — Lazarni tiriltirish — Uning ishiga va ilohiyligiga doir da’vosiga Xudoning muhrini bosishi lozim edi”. The Desire of Ages,

2020-yil 18-iyulda boshlangan kechikish davri Masihning Lazarni tiriltirishidan oldingi kechikishi orqali ifodalanadi. Vahiy kitobining o‘n birinchi bobidagi kechikish davri uch yarim kunning nihoyasida tugaydi. O‘sha kunlar davomida ikki guvoh ko‘chada o‘lik holda yotgan edi. Va xuddi Lazar kechikish davridan keyin tiriltirilishi lozim bo‘lganidek, Yuhanning ikki guvohi ham shunday tiriltirildi. Ular tiriltirilgach, Quddusga kirayotgan yurishga boshchilik qiladilar; bu esa “Xudoning muhri”ni va Masihning ilohiyligini tasdiqlovchi “toj kiyuvchi mo‘jiza”ni ifodalaydi. Tiriltirilish yuz qirq to‘rt mingning muhrlanishi yakunlanganini ko‘rsatadi; bu muhrlanish esa 2001-yil 11-sentabrda kelgan to‘rt shamol — sharq shamoli, qattiq shamol — tiyib turilgan paytda sodir bo‘ladi.

Yakshanba qonuni bo‘lgan soatda, o‘sha shamollar Vahiy o‘n uchinchi bobdagi yer hayvoniga nisbatan qasoskor hukmni yer yuziga keltirish uchun qo‘yib yuboriladi. Hozirning o‘zidayoq ular muhrlash davrida ularni tiyib turgan o‘sha to‘rt farishtaning barmoqlari orasidan sirg‘alib chiqmoqda. Sharq shamoli kuniga oid Bashorat Ruhi ichidagi eng teran ishoralardan biri “Guvohliklar”, to‘qqizinchi jildda uchraydi. O‘sha jild ilhomlangan so‘zlarni o‘n birinchi sahifada boshlaydi, shunday ekan, u ramziy ma‘noda “to‘qqiz-o‘n bir”da boshlanadi. Bobning sarlavhasi “So‘nggi Inqiroz”, ammo u ayni paytda “Shohning Kelishi Uchun” deb nomlangan bo‘limning ham birinchi bobidir.

Jildni tuzgan muharrirlar tomonidan bobning bo‘limi va sarlavhasi ataylab o‘zgartirilganiga hech qanday dalil yo‘q; biroq Shohning kelishi osongina kuyovning kelishi sifatida taniladi; u o‘n bokira haqidagi masalda idishlarida moyning borligi yoki yo‘qligi sabab bokiralarda yuzaga keladigan yarim tun inqirozi bilan sodir bo‘ladi. Hozir yaqinlashib kelayotgan yarim tun inqirozi, sarlavha ifodalaganidek, o‘n bokira uchun oxirgi inqirozdir. O‘sha inqirozda ular o‘zlarida moy bor-yo‘qligini namoyon qiladilar. Moy shunchaki Muqaddas Ruh emas; u aniq qilib Muqaddas Ruh, shuningdek to‘g‘ri xabar, va yana to‘g‘ri fe‘l-atvor sifatida belgilangan.

To‘g‘ri metodologiya Yarim Tun Faryodining to‘g‘ri xabarini belgilaydi, va o‘sha xabar qabul qilinib, unga amal qilinganda, to‘g‘ri xarakterni hosil qiladi. O‘sha xarakter oxirgi inqirozda Xudoning muhrini qabul qiladigan xarakterni tashkil etadi. Xudoning xalqini muhrlash jarayoni sharq shamoli kunining kirib kelishi bilan, 2001-yil 11-sentabrda boshlandi. O‘sha davrning xabari esa shunda yeyilishi kerak edi. Yeyish yoki yemay qo‘yish masalasi Ishayoning “munozarasi” orqali, shuningdek, Habaquqdagi qorovullar bahsda nima deb javob berishlari kerakligi haqidagi savol orqali ifodalanadi. Matto yigirma besh va Habaquqdagi kechikish vaqti ikki toifa sajda qiluvchilarning tasviri bilan yakunlanadi. Vahiy kitobining o‘n birinchi bobida uch yarim kun bilan ifodalangan kechikish vaqti deyarli nihoyasiga yetdi.

O‘sha tutilib qolish vaqti, to‘qqizinchi jilddagi bobning boshida ham Ibroniylarga maktubdan olingan bir parcha orqali tasvirlangan bo‘lib, unda Pavlus Habakkuk kitobining ikkinchi bobi to‘rtinchi oyatini qayta bayon qiladi. Pavlusning ishorasi Habakkuk 2-bobni uchinchi farishta harakati doirasiga joylashtiradi, chunki aynan o‘sha tarixda Masih Eng Muqaddas Joyga kirdi, o‘sha tarixda Uning oliy ruhoniylar xizmati nuri ochib berildi, va aynan Ibroniylarga maktubda

Pavlus Xudoning Kalomidagi Masihning oliy ruhoniylilik xizmatining eng ravshan vahiyini ochib beradi.

Habakkuk 2 dagi birinchi farishta harakati Masihning Eng Muqaddas Joyga kirish harakatini hali tanimagan edi, chunki bu voqea Yarim Tungi Faryod e'lonining oxirigacha sodir bo'lmagan. Pavlus tilga olgan kechikish vaqti Habakkuk va Matto kitoblaridagi kechikish vaqtidir, ammo bu 2020-yil 18-iyulda boshlanadigan kechikish vaqtidir. Habakkuk 2 ning oxirgi oyati Millerchilar tarixida Yarim Tungi Faryodning yakunini va uchinchi farishtaning kelishini ifodalaydi:

Ammo Egamiz O'zining muqaddas ma'badidadir; butun yer yuzi Uning huzurida sukut saqlasin. Habakkuk 2:20.

«Guvohliklar»ning to'qqizinchi jildi, o'n birinchi betdan (to'qqiz-o'n bir) boshlab, o'nta bokira haqidagi masalni, kechikish vaqtini va uning Xabaqquq hamda Matto bilan bog'liqligini, shuningdek yakuniy inqiroz va 2001-yil 11-sentyabrni — bashoratli bahs o'z pallasiga yetib kelgan paytni — ta'kidlaydi.

“1-bo'lim — Shohning Kelishi Uchun”

“‘Yana ozgina vaqt, va keladigan Zot keladi hamda kechikmaydi.’ Ibroniylarga 10:37.

“Oxirgi inqiroz”

“Biz oxirzamon davrida yashamoqdamiz. Zamonga oid tez ro'yobga chiqayotgan alomatlar Masihning kelishi juda yaqin ekanini e'lon qilmoqda. Biz yashayotgan kunlar tantanavor va muhimdir. Xudoning Ruhi asta-sekin, ammo shubhasiz, yerdan qaytarib olinmoqda. Balolar va hukmlar allaqachon Xudoning inoyatini mensimaydiganlar ustiga yog'ilmoqda. Quruqlikdagi va dengizdagi ofatlar, jamiyatning beqaror holati, urush vahimalari — bularning barchasi bashoratli alomatlardir. Ular nihoyatda ulkan ahamiyatga ega bo'lgan yaqinlashib kelayotgan voqealarni oldindan ko'rsatadi.”

“Yovuzlik kuchlari o'z quvvatlarini birlashtirib, safarbar bo'lmoqda. Ular so'nggi buyuk inqiroz uchun mustahkamlanmoqda. Yaqinda dunyomizda ulkan o'zgarishlar yuz beradi va yakuniy harakatlar tez sodir bo'ladi.

“Dunyodagi ishlarning holati mashaqqatli zamonlar aynan boshimizga kelib qolganini ko'rsatadi. Kundalik gazetalar yaqin kelajakda yuz beradigan dahshatli to'qnashuvning alomatlariga to'la. Surbetona talonchiliklar tez-tez sodir bo'lmoqda. Ish tashlashlar odatiy holga aylangan. Har tarafda o'g'rilik va qotilliklar sodir etilmoqda. Jinlar egallab olgan odamlar erkaklar, ayollar va yosh bolalarning joniga qasd qilmoqdalar. Odamlar razolatga mahliyo bo'lib qolganlar, va yovuzlikning har bir turi hukm surmoqda.”

“Dushman adolatni buzishga va insonlar qalbini xudbinona manfaat orttirish istagi bilan to'ldirishga muvaffaq bo'ldi.

“‘Adolat uzoqda turibdi, chunki haqiqat ko'chada yiqildi, insofililik esa kira olmaydi.’ Ishayo 59:14. Buyuk shaharlarda qashshoqlik va ayanchli ahvolda yashayotgan, oziq-ovqat, boshpana va kiyim-kechakka deyarli muhtoj holda qolgan son-sanoqsiz odamlar bor; ayni shu

shaharlarda esa ko'ngil tilaganidan ham ortig'iga ega bo'lgan, hashamatda yashab, pullarini boy bezatilgan uylarga, shaxsiy zeb-ziyatga, yoki bundan ham yomoni, shahvoniy nafslarni qondirishga, ichkilik, tamaki va miyaning quvvatini yemiradigan, aqlni izdan chiqaradigan va jonni tubanlashtiradigan boshqa narsalarga sarflayotganlar ham bor. Ochlikdan azob chekayotgan insoniyatning faryodlari Xudo huzuriga ko'tarilmoqda, shu bilan birga odamlar zulm va tovlamachilikning har qanday turi bilan ulkan boyliklarni to'plamoqdalar.”

“Bir safar Nyu-York shahrida bo'lganimda, tungi paytda menga osmongacha qavatma-qavat ko'tarilib borayotgan binolarni ko'rish nasib etdi. Bu binolar yong'inga chidamli deb kafolatlangan edi va ular o'z egalari hamda quruvchilarining shuhrati uchun qad ko'targan edi. Bu binolar tobora balandroq va yanada balandroq ko'tarilar, ularda eng qimmatbaho materiallar ishlatilgan edi. Bu binolarga egalik qilganlar o'zlaridan: ‘Xudoni qanday qilib eng yaxshi tarzda ulug'lashimiz mumkin?’ deb so'ramas edilar. Rabbii ularning xayolida yo'q edi.”

«Men shunday deb o'yladim: “Eh, mablag'larini shu tarzda sarflayotganlar o'z yo'llarini Xudo qanday ko'rsa, shunday ko'ra olsalar edi! Ular hashamatli binolarni birin-ketin qad ko'tarmoqdalar, ammo koinot Hukmdorining nazarida ularning rejalari va tadbirlari naqadar nodonlikdir. Ular qalb va aqlning bor kuchlari bilan Xudoni qanday ulug'lashlari mumkinligini o'rganmayaptilar. Ular insonning birinchi burchi bo'lgan mana shu narsani ko'zdan qochirdilar.”»

“Bu yuksak binolar qad rostlar ekan, ularning egalari o'z nafsi istaklarini qondirish va qo'shnilarining hasadini qo'zg'atish uchun sarflaydigan mablag'ga ega ekanliklaridan mag'rur shuhratparastlik bilan quvondilar. Ular shu tariqa sarflagan mablag'ning katta qismi zulm bilan, kambag'allarni ezib-siqish orqali qo'lga kiritilgan edi. Ular osmondagi hisobda har bir tijoriy muomala qayd etilishini unutdilar; har bir nohaq bitim, har bir firibgarona ish o'sha yerda yozib qo'yilgan. Shunday vaqt keladiki, odamlar o'z firibgarligi va takabburligida Rabbii ularga oshib o'tishga yo'l qo'ymaydigan nuqtaga yetadilar va ular Yahovaning sabr-toqatining ham bir chegarasi borligini bilib oladilar.”

“Keyin ko'z o'ngimdan o'tgan manzara yong'in vahimasi edi. Odamlar baland va go'yoki o'tga chidamli binolarga qarab: ‘Ular mutlaqo xavfsiz’, — dedilar. Ammo bu binolar go'yo qatrondan yasalganday yonib kul bo'ldi. Yong'in mashinalari vayronagarchilikni to'xtatish uchun hech narsa qila olmadi. O't o'chiruvchilar mashinalarni ishga sola olmadilar.”

Testimonies, 9-jild, 11–13.

Doniyor kitobining birinchi bobida ifodalangan davr boshida metodologiya yuzasidan yuzaga kelgan “bahs”; va shuningdek Doniyor kitobining birinchi bobidan uchinchi bobigacha ifodalangan; va yana 1840-yil 11-avgustda boshlangan tarixda ifodalangan; va Yuhanno kitobining oltinchi bobidagi, Jaliladagi inqiroz tarixida ham ifodalangan; hamda 2001-yil 11-sentabr tarixi (2020-yil 18-iyulgacha)da ifodalangan o'sha “bahs” hozir yana takrorlanmoqda, biroq Adventizmning keng doirasida emas, balki sahroda qichqirayotgan bir “ovoz” tomonidan loqayd uyqusidan uyg'otilayotgan o'lik quruq suyaklar orasida.

Keyingi maqolamizda Ishayo kitobining yigirma sakkizinchi va yigirma to‘qqizinchi boblarida tasvirlangan keyingi yomg‘ir bo‘lgan metodologiyani ko‘rib chiqamiz.

Shundan keyin men Egamizning ovozi eshitdim: “Kimni yuboray, biz uchun kim boradi?” Shunda men: “Mana men, meni yubor”, dedim. U dedi: “Borib, bu xalqqa ayt: Eshitib turinglar, ammo anglamanglar; ko‘rib turinglar, ammo idrok etmanglar. Bu xalqning yuragini semirtir, quloqlarini og‘irlashtir, ko‘zlarini yumdir; toki ular ko‘zlari bilan ko‘rmasinlar, quloqlari bilan eshitmasinlar, yuraklari bilan anglamasinlar, qaytmasinlar va shifo topmasinlar”. Shunda men: “Yo Hazrat, qachongacha?” dedim. U javob berdi: “Shaharlar aholisisiz vayron bo‘lguncha, uylar odamsiz qolguncha, yurt butunlay huvillab qolguncha, Egamiz odamlarni uzoqqa surgun qilguncha va yurt o‘rtasida buyuk tashlandiq holat yuz berguncha. Ammo unda yana o‘ndan bir qismi qoladi; u ham qaytib keladi va yana yeb bitiriladi; barglarini to‘kkan qayrag‘och va eman singari, ularda o‘zagi qolgani kabi, muqaddas zurriyot ham uning o‘zagi bo‘ladi”. Ishayo 6:8–13.